

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvântul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Taşcă.

SUMARUL: Sfințirea mănăstirii din Sinaia. — *Dr. Ion Simionescu, Culburl.* — *G. Coșbuc, Nascerea proverbiilor.* — Din lume (monede de pe timpul Dacilor). — *Christache Georgescu, Limba Română și înțelesurile streine.* — *X., Vlceja țiganului.* — *Irimia Popescu, Holera găinilor.* — *Gheorghe D. Palade.* — *T. Dușescu-Dulfu, Mănăstirea Sinaia (poesie).* — *N. Moga, Principiile formale ale învăț. manual.* — *G. Rössletz, Curățenia.* — *Gussy Apostolescu, Lica (nuevă macedonă).* — De pe Domeniile Corônel. — De la sate. — Corespondența medicală. — Din activitatea cerc. culturale. — Însoțiri contra mortalității vitelor la sate. — Soc. economice la sate. — Informațiuni. — Bibliografie. — O întrebuițare a albușului de ou. — Poșta Administrației.

Ilustrațiuni: Cuib în formă de pungă. — Cuib de cusătoră. — Castelul Peleşului (Sinaia). — *G. D. Palade.* — Un celnic (Scuter). — O judecată în Bitolia.

„Drogheria Universală” Toma Brătulescu.

București, Calea Griviței, No. 145, (lângă gara de Nord).

În tot-deauna, fiind asortată în abundență, recomandă: substanțe alimentare pentru nutrițiunea copiilor, tapioka, cacao, făina Nestlé; articole pentru menajă, vanilie, parfumuri și săpunuri fine franceze, ruse și engleze, loțiuni igienice contra mătreaței și căderei părului. Capilarine, tincturi pentru colorarea părului, perii, ape și paste dentifrice, Odol, pudre goldcreme, cosmetice și alte articole pentru toaleta aduse din Paris, fabricile cele mai renumite, și din Berlin. Substanțe și produse chimice medicinale, tehnice și industriale. Plante, rădăcini, flori și semințe pentru ciaiuri (colecțiunea Kneip), precum și diferite preparate farmaceutice române și străine, ca: balsamuri, gudrone, siropuri și vinuri medicinale, capsule cu uleiuri esențiale, etc. Ape minerale proaspete și săruri pentru băi, precum: sare de Băltătesci, de Karlsbad, săruri de pucioasă, sare de mare, etc. Extract de oțet pentru conserve alimentare, arome și esențe pentru limonade, dulcețe și liqueururi, culori vegetale, uleiuri și esențe din fructe pentru Cofetari Culori și accesorii pentru pictură, uleiuri fierțe, lacuri, glicerină, lanolină, vasilină și benzină, etc. Deposit de uleiuri și esențe vegetale și minerale pentru uzul medicinal, tehnic și industrial. Chimicale, ustensile și accesorii pentru Electricitate și Fotografie. Articole de sticlă și porcelan, accesorii și ustensile pentru Farmacii, Institute de Fizică și Laboratorii chimice, pentru Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, etc. Complet asortiment de Biberone și Irigatoare solide, articole de gumă, pânze de cauciuc, Bاندage, cercuri herniare, l'ansamente și Instrumente chirurgicale, Barometre și Thermometre maxime, aparate pentru inhalație, articole pentru obstetrică, etc. Insecticide și desinfectante puternice, precum: prafuri Zakerlin, acid boric, cupru sulfuric, Formalină, creolină, camfor și naftalină. Și, această Drogherie, fiind înregistrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băuturilor și alimentelor sub direcțiunea unui Chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

52-34.

„MERCURUL ROMAN”

București.

Ziar financiar și de trageri. Abonamentul anual 5 lei.

4-4

Eforia Spitalelor Civile din București.

La 18 Iunie 1903, orele 10 a. m., se va ține a 6-a licitațiune la Eforie, pentru vinul alb și roș necesare spitalelor în exercițiul 1903 — 1904.

Doritorii se-și prezintă ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de lei 1.000, cunoscând să garanția definitivă va fi de lei 2.000.

La 19 Iunie 1903, orele 10 a. m., se va ține a 5-a licitațiune la Eforie, pentru săpunul ordinar și seul topit de oie, necesar Depositului în exercițiul 1903 — 1904.

Doritorii se-și prezintă ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de lei 200, cunoscând că garanția definitivă va fi de lei 400.

I. Petrescu, institutor Tulcea, dorește schimbul localității cu alt coleg.

13-10.

Sfințirea mănăstirii din Sinaia.

Monăstirea din Sinaia a fost din nou restaurată. Lucrările de restaurare s'au sfârșit anul acesta, iar Dumineca trecută mănăstirea a fost sfințită. La actul, sfințirii au participat M. S. Regele și M. S. Regina cum și AA. LL. Regale Principii moștenitori, iar serviciul divin l'a săvârșit însuși I. P. S. Mitropolit Primat, încunjurat de numeros cler. După terminarea serviciului divin, MM. LL. Regele și Regina și AA. LL. Regale Principii moștenitori au eșit în ușa bisericii, de unde M. Sa Regele Carol a rostit următoarea cuvîntare:

«Peste două veuri au trecut de când spătarul Mihaiu Cantacuzino a ridicat acel, în mijlocul pădurilor nepătrunse, o bisericuță cu chiliore, încunjurată cu ziduri, ca loc de reculegere și liman de odihnă și adăpostire pentru trecătorii rătăciți. Sute de ani acest sfînt aședemînt a rămas departe de sgomotul lumii, ferit de vijeliile ce sguduise Țara. Mai târziu, când mișcarea comercială între România și Transilvania a început a se desvoltă, s'a mărit schitul și s'a clădit încă o biserică mai încăpătore, care a atras mi de credincioși din totă împrejurimea.

«Scumpe și dulci amintiri ne lęgă de această veche biserică, acumă dărîmată, în care am înălțat cu Familia Mea, mai bine de un sfert de veac, rugele noastre către Atotputernicul.

«In acest lung șir de ani mănăstirea Sinaia a fost scaunul Meu domnesc, primind ast-fel o sfințire istorică.

«In acest timp, doi ani după răsboiul glorios pentru neatâr-nare, valea Prahovei a fost înzestrată cu calea ferată, care a legat această regiune, odinioară sêlbatică, cu țara și străinătatea, și s'a ridicat castelul Pelesului, devenit lęgănu Dinastiei române. Tot atunci, ca prin farmec, s'a înființat pe pôlele mănăstirii un orășel care-l încinge ca un brău minunat.

«Ast-fel pustia, vecinic cutreerată de tâlhari și făcători de rele, s'a preschîmbat în adevărat raiu al cărui renume trece departe peste hotarele României.

«In fața acestui avent neașteptat, Eforia a hotărît să reclădescă biserica cea mare pe vechile ei temelii. După o trudă de mai mulți ani, o biserică nouă, bogat impodobită, se înalță astăzi înaintea ochilor noștri; ea strălucese cu o nouă splendore, vrednică de disvoltarea și însemnătatea locului și din turnurile sale clopotele rêsună departe prin munți și văi chemând êrăși pe credincioși la slujbă.

«Bisericile și mănăstirile sunt aprôpe singurele monumente ce ne-au rămas din trecut; ele au ast-fel o însemnătate deosebită pentru istoria Patriei, căci inscripțiunile păstrate pe zidurile lor au fost de multe ori singura călăuză a istoricului pentru a determina domnia Hospodarilor, obârșia nêmurilor, cârmuirea vlădicilor și faptele răsboinice.

«Fie ca această frumôsă biserică astăzi tîrnosită, cu hramul sfîntei Treime, de Inalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Ungro-Vlachiei, Primat al României, în al 38-lea an al domniei Mele, să amintescă încă în vremurile cele mai depărtate marea epocă a redeşeptării naționale, a neatârării și a înălțării României.

«Rog pe Dumnezeu să binecuvinteze acest sfînt locaș, ridicat în creerii Carpaților spre cîntea și slava Lui.

«Voiu păstră o amintire scumpă de această frumoasă serbare, la care cu o vie plăcere am luat parte și mulțumesc călduros Eforiei de însemnatul ei sprijin pentru dezvoltarea și înfrumusețarea Sinaiei de care ne putem mândri astăzi și pe care o privesc ca un adevărat mărgăritar al regatului României».

CUIBURI

are grije mai pun micile păserele pentru pușorii lor. Abea au început frunzele să iasă din muguri, crengelile să se îmbrace în hainele de vară și păserelele toate, atât cele cari au venit din țări streine, cât și acele cari au îndurat gerul ernii se pun pe lucru, zidindu-și o casă pentru vremuri grele în care se-și puie ouele la adăpost și unde pușorii goi și slabi să potă fi în siguranță.

Câtă măestrie și câtă judecată nu desfășură micile făpturi în clădirea cuibului lor! Mai întâiu trebuie să-și găsească un loc potrivit; nici pré departe de locurile cu hrană nici în vre-un loc primejdios.

Vulturul își zidesce cuibul pe stâncile rupte, unde nici un animal nu pôte să se urce, sticletele și scatiul se vîră printre tufișurile spinose, pe când lișițele și rațele sêlbatică caută stufărișul cel mai des.

În căutarea locului potrivit pentru cuib, paserile arată mai multă judecată decât s'ar așteptă cine-vă de la asemenea mici viețuitoare. Multe găsind în apropierea omului un bun adăpost, își fac cuiburile pe lângă locuințele lui. Rîndunelele și vrăbiile pe sub strêșina caselor, cocostîrcul pe vîrfurile caselor. Altele își aleg chiar cuiburile dușmanilor lor; s'au vêdut paseruiică ascundêndu-și ouele în cuibul mare a unui vultur! Par-că sciū că dragostea de puî, îmblândesce pe cea mai sêlbatică fiară.

Odată găsit locul potrivit, păserelele adună materialul trebuincios pentru clădirea cuibului, întocmai cum ar face și un om.

De câte ori nu se vede primăvara câte-o vrăbi-oră cu un paiu ori un puf în plisc pe marginea unei fântâni, sau rîndunelele făcênd clacă în noro-

iul de pe stradă, frământându-l și luându-și lutul trebuitor. Pe când cocostircul se mulțumesc cu vréscuri uscate pe cari le clădesce fără gust, vrăbiile își fac locuința din paie subțiri, iar sticletele o căptușesc cu puf môle, pentru ca să fie cald puișorilor. S'aũ vëdut pasëri ce fură bucăți de jurnale orî hârtie scrisă, transformând cuibul lor într'o mică bibliotecă.

Rîndunica face vălătuci din noroiũ, zidesce numai diminéța ca peste și se usuce, sciind că dacă ar clădi cuibul de odată, ar crăpă în mi de bucăți peste și și s'ar năruì.

Pasëriile nu numai că sciũ ce fel de material să întrebuințeze, dar sunt și dibaci arhitecți. Forma cuiburilor e schimbătoare, după pasëri. Rîndunelele și le fac în formă de buzunar și nu lasă decât o mică feréstră, pe unde să pótă ele intră; grangorul și-l légă de douë crenguțe ca pe un légân ce se clatină la cea mai mică adiere de vînt, iar un soiũ de pițigoï din Dobrogea, își face cuibul din puf de salcie, în forma unei pungì, la capëtul unei ramurì ce spânzură d'asupra apei. Prevëdătore sunt mai

Cuib în formă de pungă.

cu sémă pasëriile de prin țările calde unde, sunt dușmani mulți, căroră le place ouële. In America sunt nisce pasëri și se Jaku, care-și spînzură cuibul de o ramură uscată, ce s'ar rupe îndată ce vre-o mai-

muță s'ar urcă pe ea; altele din Africa pun spinii pe din afară, după cum oamenii pun bucăți de sticlă pe ziduri. Pe la tropice se văd și alte minunății; sunt paseri cari își împletesc cuibul, iar altele care-l cos. Cele d'întăiu își fabrică din nisce fire subțiri de plante o pânză cu care își învelesc cuibul, iar altele — cusătoresele — cos marginele unei

Cuib de cusătorésă.

frunze late, cu un fir de bumbac împletit de ele, servindu-se cu pliscul ascuțit drept ac. În punga făcută din cusătura frunzei își clădesc cuibul mic. Republicanii din Africa, păsăruicii mici, 'se strâng cu sutele la un loc și își fac cuiburile sub forma unui acoperiș de casă.

Cuibul fiind lucrarea cea mai de căpetenie din viața lor, unele paseri și-l împodobesc cum și-ar împodobii oamenii odăile de locuit. Nisce paseri din India, prind un soi de gândaci, cari strălucesc noaptea ca licuricii noștri, și-î țintuesc în afara cuibului, în cât acesta pare că e o grămadă de pietre scumpe; alte paseri de prin Australia adună fel

de fel de scoici și pietre strălucitoare de pe lângă țermul mării și le îngrămădesc la intrarea în cuib.

Din câte se vede, paserile judecă, adecă având inteligență pot deosebi binele de rău și găesc multe mijloce spre a-și apăra puii și a le asigura viața. *Câți oameni nu ar trebui să-și ia pildă de la aceste animale mici și cât de răi trebuie să fie acei copii, ce simt bucurie stricând cuibul unei biete păsăruici, care s'a muncit atâta vreme să-l clădească, așteptând cu bucurie de mamă să iasă pușorii din oue!*

Dr. Ion Simionescu.

Prof. Universit. Iași.

Nascerea proverbiilor.

Cum se nasc proverbiile?

Dicem că ele sunt create de popor, dar poporul e un nume al mulțimii și mulțimea nu poate crea nici proverbe, nici versuri, nici basme. Pe toate le creează un singur om, din popor, iar poporul le răspândește. Iată cum se nasc proverbiile:

a) *Din experiența de toate zilele.* Din experiența că un om care a pornit repede pe drum și mergând până la un loc, a obosit, pe când altul, care a pornit mai încet, n'a obosit și a ajuns la țintă înaintea celui ce-a plecat repede, poporul a scos o învățatură: *Mergi încet și ajungi departe.*

Experiența e mama proverbului. Fie-care om are ocaziunea să *pată*; pățania lui și-o exprimă într'o formă oarecare, și de aici înainte pățania îl servește ca învățatură, să se ferescă de cazurile analoge. Învățătura lui și-o ridică deci la rangul unui adevăr experimentat. Iar dacă vin pățanii analoge ale altora, adevărul acesta se generalizează. Dicem ca exemplu: Un țaran s'a încreșt în rudele sale, în afaceri bănesci, iar ele l'au tras pe sfâră. El atunci din pățania sa a scos învățătura: *Cu rudele să bei și să mănânci, dar daraveri să n'ai.* El și-a spus pățania sa în lume, de-odată cu învățătura ce-a scos-o din ea. Dacă, după aceea au pățit și alții tot așa, aceștia repetăză vorba celui ce-a pățit întâiu și dic: bine a dis X că cu rudele să bei și să mănânci etc. In cazul acesta învățătura devine proverb și e introdus cu vorbele: *In legea celuiia sau vorba aluiia*, adecă a primului care a dat învățăturii o formă mai plastică.

Aceeași învățatură scosă dintr'o pățanie, poate fi redată de mai mulți pățiți, în mai multe feluri. Cea care e mai plastic spusă, mai precis, biruesce pe cele-lalte și generalizându-se cu totul,

pentru toate casurile analoge, devine proverb. Fără îndoială, la început când se nasce proverbul — ele se pot nasce ȕilnic — se pomenesce mai tot-deauna numele aceluia, care a dat învățaturii forma cea mai plastică și mai iubită de mulțime. Așa să ȕice: *Nu da bani cu împrumut*, căci vorba lui Tóder podarul: *dacă dai, n'ai*. Acest Tóder a fost acela care l-a exprimat mai întâiu, în forma *dai, n'ai*, învățatura scóasă din pățania sa. Cu timpul, sau cu locul, dispore din amintire numele propriu, dispore și amintirea că unul Tóder podarul a ȕis întâiu aceste vorbe, și atunci generațiile viitoare — sau locuitorii satelor vecine, carl nu cunose și nu înțeleg ce caută Tóder în proverb — îl repetéză vorbele, devenite proverbiale, în chipul acesta: *Nu da bani, căci vorba aluia: dai, n'ai* (1). Cu timpul nu mai scie nimeni cine a ȕis întâiu cutare vorbă, dar vorba a rēmas, a fost cu încetul primită de întreg poporul, a devenit proverb.

Mai bine se observă acest lucru la nascerea ȕicētorilor. După cum numirea multor lucruri în viață, a rēmas proverbială, după numele celui ce le-a inventat d. e. *pălării a la Rembrand* fiind că el în tablouri dă damelor această pălărie, *a purtă barba a la Napoleon III* etc. *fresură a la Maria Antoinetta* etc. și după cum un nume propriu devine apelativ d. e. o *Panama*, o *Mecca*, un *Ierusalim* un *Mefisto* etc.) tot așa o vorbă cu spirit a unuia, o întorsătură de frasă fericită. Unul o fi ȕis întâiu: *d'ăia n'are ursul códă* și cei-lalți au găsit că vorba e plastică, voind s'arăți cu mod ridicol nepotrivirea între causă și efect. ȕicem: *o minciună cu córne, o minciună cât tóte ȕilele*, unul a venit pe gândul să facă o comparațiune nouă și a ȕis: *Minciună cât turnul Colții*. Vorba a plăcut, ea a rēmas și aȕl când turnul Colții nu mai există. Intr'o mahala în Bucuresci eră o vėduvă a unui boer Manta, și curtea i s'a rui-nat; trecătorii, ca să se apere de câni, rupeau din gard. În urmă gardul a dispărut. Atunci unul glumeț i-a venit în gând să perifruseze ȕicēțorea *a da de unde nu-i* cu a da din gardul Măntulesei și vorba fiind plastică a rēmas.

Fórtē multe localități, riuri, munți, etc., își au numele după vr'un lucru óre-care, devenit proverbial. În Bucuresci e locul *la Episcopie* și nu înțelegi de ce, căci nu e nici o episcopie acolo. Dar a fost. Episcopia a dispărut, numele a rēmas. Un munte numit *trecēțorea Tătarilor*, orl *Virful cu dor*, orl *Crucea de piatră*, orl *Pietrele arse* sunt numiri proverbiale. Stradele prin orașe tot așa. (Strada Dórnei, Foișorului, a Zaverii, etc). Acestea intră în domeniul tradițiilor și al legendelor.

Un exemplu nou. Caragiale într'o comedie are un tip de bețiv, care întrébă mereu: *Da noi cu cine votăm*. Vorba a ajuns proverbială, până acum bine înțeles numai în literatură. De câte-

(1) Nu numai proverbul e *vorba aluia*, adecă a unui om cunoscut, ci și cantecele. Tăranul ȕice: *cântă-mi cāntecul meu*, orl *cāntecul lui Ion al Flórii*, etc. E o doină favorită a cutăruia și a cutăruia.

orî unul e zăpăcit și nu scie ce face, se ȳice despre el: *Vorba lui Caragiale, noi cu cine votăm?* Exemplul arată și alt-ceva; numele Caragiale fiind necunoscut orî neînțeles e înlocuit cu ăla: *vorba ăluia: noi cu cine votăm.*

b). *Istoria.* Înțelegem fapte istorice, bine știute, vorbe istorice ale unor personaje cunoscute. De la Alexandru Lăpușnenu avem vorbe: *Proștî dar mulți.* ȳicătorî, carî ar fi avend origine istorică: *Vodă da și Hîncul ba, a luă lumea în cap, ca Vodă 'n lobodă,* etc.

Vestite vorbe proverbiale aũ nĂmurile, în comun, ca *Veni vidi vici* a lui Cesar, *CunĂsce-te pe tine însuși,* a lui Socrate, *Galileene ai biruit,* a lui Iulian Apostatul, *E pour si muove* a lui Galilei. *Iubesc pe aprĂpele tĂu ca pe tine însuși* a lui Christos. *Să fie lumină* a lui Zebaot spuse de Moise, *Statul sunt eu* a lui Louis XIV. Din geografie: *a se face Dunăre, a făgădui Oltul cu totu-și marea cu sarea; cât e Prutul și pămîntul, cât o fi ArdĂlul.*

c). Ridicolul. Căutarea unei însușiri rele a Ămenilor dintr'alte părți ale țării, zeflemisirea obiceiurilor provinciale. De ex. *gură de Tărgoviște,* a *spune brașove, OltĂn cu 24 de mĂsele. La Dumneđeu și în țara romĂnescă tĂte sunt cu puțință.*

Batjocorirea nĂmurilor vecine: *Cal verde și SĂrb cuminte. A vorbi sĂrbesce, a fi Ţigan, drept ca NĂmful. Numele ciĂrĂi al Ţiganului, capră al Grecului,* etc.

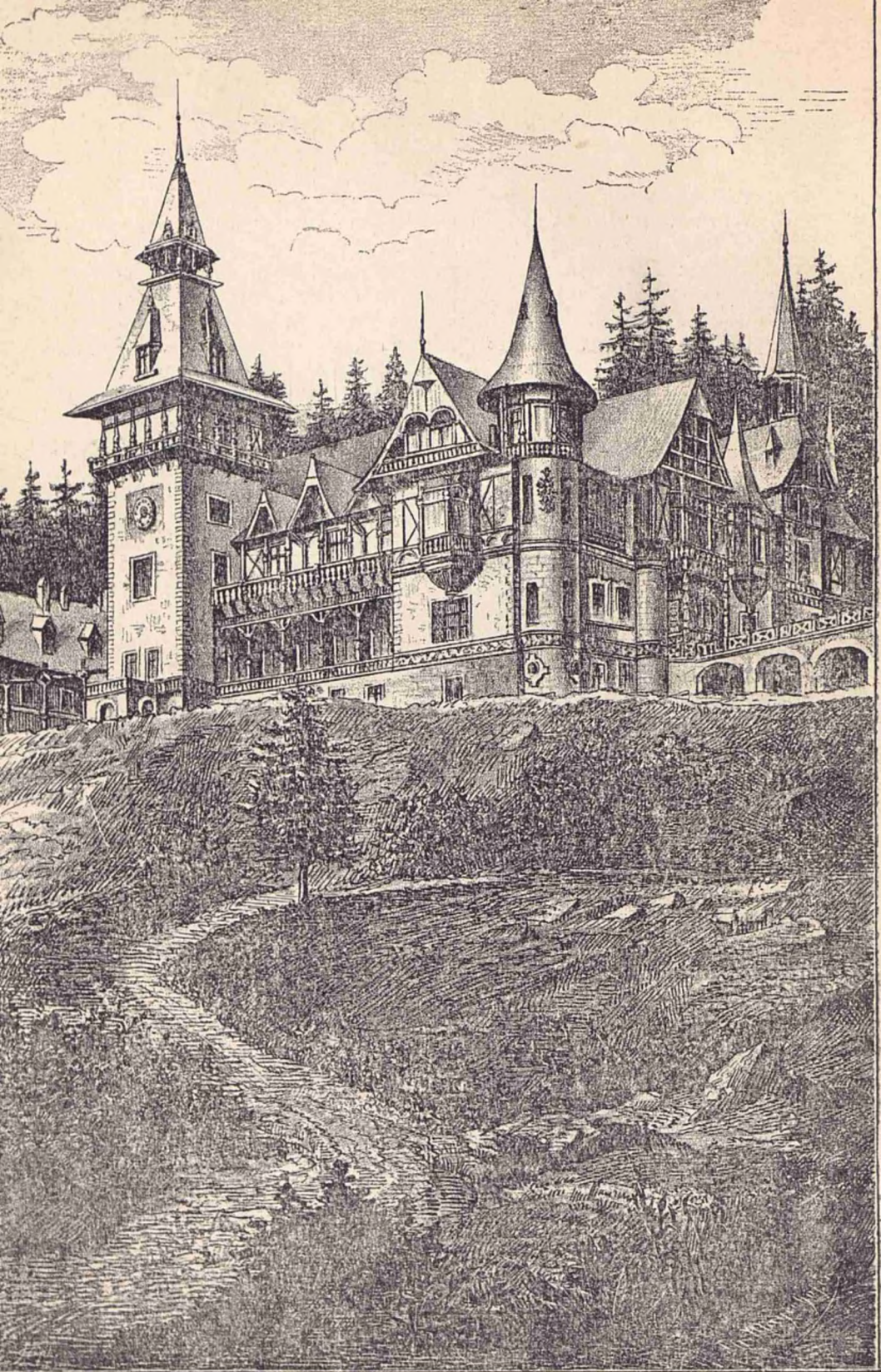
d). *Observațiile naturii.* Așă sunt observațiile asupra obiceiurilor animalelor, aplicate la un om: *A trĂi ca cĂnele cu pisica. Și rĂma cĂnd o calci, se întĂrce să te musce. GĂina bea apă și se uită la Dumneđeu. Pescele de la cap se împute. CiĂra trage la ciĂră. A-și spurea casa cu pupăza cuibul. A stă cât ciĂra 'n par. Capreî îi cade cĂda de rĂie și tot în sus o ține. PĂnă nu 'ncaleci calul nu-î cunoscă nĂravul. Ariciul cu meșteșug se prinde și vrabia cu mei. A umblă ca o curcă bĂtă.*

Dar și alte observații ale lucrurilor din natură: *ȳiua bună se cunĂsce de diminĂța.* etc. *Apa trece pietrele rĂmĂn. CĂnĂi latră și luna trece.*

G. Coșbuc.

Din Lume.

Monede de pe timpul Dacilor. In cursul unor săpături făcute în câmpul comunei Popesci, (în județul RĂmnicul-Vălcea săpĂtorii aũ aflat un vas de lut, plin cu monede de argint din timpuri străvechi. Primarul și sub-prefectul județului, cĂrora s'a înscințat casul, aũ constatat apoi, cĂ monedele sunt de pe timpul Dacilor. De tot aũ fost aflate 600 monede.

Limba română și înrîuirile streine.

(Urmare).

în năvălirile barbarilor : Goții, Hunii, Gepiții, Avari, Slavi, Bulgarii, Ungurii, Pecenegii, Cumanii și Tătarii, ne cutreeră pământurile, unii fiind mai cum se cade, alții lăsând foc și pară în urma lor. Cu totă această viață bântuită aproape mai bine de 1.000 de ani, poporul român n'a perit, ba încă și-a păstrat firea lui îndestul de curată și neatinsă de dușmani.

În aceste timpuri de restriște, în mijlocul fricei și nesigurantei, el se retrase la munți în ascunzișurile Carpaților, ducând, o viață numai Dumnezeu scie, plină de amărăciuni și de suferințe. Trăind în văgăunele neștrăbătute ale munților, el fu ferit de atingerea îndelungată a celor mai multe nămurii barbare. Cu nici unul din aceste popore nu făcu prietenie decât cu Slavi. Nenorocirea comună — frica de Huni și Avari — strânse prieteșugul Românilor și Slavilor, silindu-i să trăiască cât va timp împreună. Avari mai îmblândindu-se, Românii cu Slavi încep a se scobori din înălțimi către șes întemeiând numeroase sate și orașe.

Numirile slavone de munți și de riuri: *Zanóga* (za = către și noga = picior), *Budislavul* (buditi = a se treși și slava = glorie, care se treșește în glorie în razele sórelui), *Cerna* (ciorn = negru), *Bistrița* (bystru = repede), *Dâmbovița* (dubū = stejar), ne dovedește o împreună dăinuire în munți a Românilor cu Slavi, iar mulțimea cuvintelor slave: *plug, grindei, cormană, varifă, brazdă, greblă, lopată, snop, clae, cósă, miriște, stog* ne arată, că agricultura le-a fost ocupațiunea de căpetenie în timpul traiului lor împreună.

Cu totă înrîuirea slavonă, poporul român rămâne tot cu limba lui latină, de care se apropie în multe părți mai mult decât chiar italiana, vorbită în însuși lăgănul poporului roman.

Gramatica rămâne latină păstrând o foarte mare asemănare în formele conjugării; iar pronumele, conjucțiunile și prepozițiunile, adică tocmai particolele relaționale ale limbii sunt de origină latină. Traiul Românilor în munți și viața lor păstorască dă deslegare unei alte cestiuni capitale: *unitatea limbei noastre*. Pe când în alte țări de pildă în Italia, Lombardul nu se înțelege cu locuitorul României, nici Venețianul cu Piemontezul, foarte apropiați geograficesce, la noi din contră se înțeleg de minune Maramureșenul cu Oltenul și Bănățenul cu Dobrogénul.

Înrîuirea slavonă nu se oprește aci, ci cu năvălirea Bulgarilor, ea se manifestă sub o nouă față, pe cale religioasă. Bulgarii șședându-se la sudul Dunării, în mijlocul Slavilor,

devin și ei slavoni, pierdându-și naționalitatea lor mongolă. Se creștinează și își întind imperiul până la Constantinople și până în spre Moravia, cădând ast-fel și Dacia sub a lor stăpânire. Numărul slavilor înmulțindu-se și scaunul papal vroid a atrage la Creștinismul catolic și pe slavii, decretă în secolul IX *ca limba slavonă să fie considerată ca a pătra limbă sacră*, de ore-ce până aci numai trei se bucuraseră de acest privilegiu: *ebraica, grăca și latina* (1). Frații Metodiu și Chiril, propagatorii creștinismului la Bulgari și la Moravi, traduc în acest scop cărțile religioase din grecesce în slavonesce. Bulgarii având sub a lor stăpânire și pe Românii din Dacia traiană, le impun slujba religioasă creștină în limba slavonă, silindu-i să părăsescă limba latină, pe care o avusese până atunci în biserica lor.

Intr'o carte scrisă de călugărul Paisie *Țarstoenica*, referindu-se la supunerea ambelor Valahii de către Bulgari, citim:... *«și au silit pe Valahii, cari până atunci citiau în limba latină, să lase mărturisirea română și să nu citească în limba latină ci în cea bulgară și a poruncit ca celui ce va citi în limba latină să-i se taie limba, și de atunci Valahii au început a citi bulgăresce»*. Deci avem o introducere forțată a limbii bulgăresci, care avu mare efect asupra limbii și slujbei bisericesci. Limba slavonă deveni d'atunci înainte singura scrisă și citită la Români (900—1640).

Odată declarată limbă sfântă ea fu introdusă și în cancelarii, după cum latina devenise limbă cancelariilor la catolici. Suveranii, guvernele, creșdend că dau mai mare tărie și valoare actelor lor publice le investiră în limba sacră (2).

Timp de mai bine de 700 ani (900—1640) cultura română și spiritul poporului fură învăluite în limba slavonă, împedicând prin această cultura proprie a limbei și minței românesci. *«Ca un munte zăcu această limbă străină pe întreaga comoră intelectuală a poporului român timp de aproape 8 vécuri, înădușind orî-ce manifestare mai înaltă a cugetării, care, chiar dacă s'ar fi putut ivi, nu putea să se desfășure»* (3)

Să nu uităm însă că, cea care în acest restimp, vorbește. limba română e masa cea mare a națiunii noastre, e poporul, avându-și și el cultura lui literară manifestată în povești și în poesia poporană, singura, care a exprimat și exprimă nota caracteristică a romanismului. *«De câte-orî se cutremură în ființa lui câte o cordă resunătoare, o durere sau o veselie în limba românească, ce are pentru el noimă și resunet își exprimă el cugetările sale»* (4).

Deci în pătura de jos a societății întâlnim limba română nu numai ca vorbită dar încă și slujind drept organ de ros-

(1) V. A. Urechia, Schițe de Istoria Literaturii Române.

(2) V. A. Urechia, Schițe de Istoria literaturii române.

(3) A. D. Xenopol, Istoria Românilor din Dacia Traiană.

(4) A. D. Xenopol, Istoria Românilor din Dacia Traiană.

tire al frumosului. Cu toate sforţările făcute pentru menţinerea limbei slavone în ţările române, totuşi pe lângă ea apare şi cea română şi chiar în scriere, însă ca excepţiune, pe când regula generală era slavonismul. Aşa, limba română se întrebuiţe la facerea actelor private când se întimplă mai ales să ne fie la îndemână vre'un piser slavon.

De notat ar fi că cel mai vechiu text românesc de acest fel este o însemnare făcută la anul 1573 pe o psaltire, care arată această carte ca dată unei biserici de vornicul Radu şi legată de un meşter cu cheltuiala uneia Tămăşoia «*ca să aibă şi ea pomană*» (1). Cele întâi documente scrise în întregime pe românesc pornesc de la Simeon Movilă (1600—1602) de la care posedăm 5 acte de aşa fel cu deosebite dăniile făcute de dînsul. Transiţia nu se putea face brusc, căci mult timp în urmă după introducerea limbei românesce în Cancelariile domnilor, întâlnim documentele române alternând cu cele slavone sau avînd la începutul şi la sfîrşitul lor câte-vă cuvinte slavone, cari păreau că le dă ce-vă sîrbătoresc şi sacramental. Iată cum limba română vorbită şi întrebuiţată de poporul necărturar, pătrunse cu încetul din însemnarea daraverilor private în cele ale statului, în cancelariile domnesci.

(Va urma).

Christache Georgescu.

Direct. Gimnaz Tîrgovişce.

Vitejia Ţiganului.

Pe o cărare mergea un Român, iar înaintea lui la o depărtare cam de o asvirlitură de băţ, îşi vedea de cale pe aceeaşi cărare, un biet Ţigan, care purta în spate într'o dăşagă, linguri, fuse şi altele d'alde acestea. Urmîndu şi ast-fel fie-care drumul, Ţiganul se aplcă în jos şi ridică ce-vă : găsise un bricég. Fără a se opri, se uită cu mirare la scula găsită ; 'I deschide o limbă, hm ! îşi dîce : nu l'aşî da al premarului să fie şi tot nu l'aşî da ; 'I deschide şi a doua limbă, dar ce spun, al zapciului de ar fi şi tot n'are să-l mai vadă în ochi ; când fû la fórfecî, căci bricégul avea şi forficele, exclamă cu glas : dar chiar a lui Vodă să fie, de la mine nu-l mai ia.

Pe când Ţiganul se chibzuiă ast-fel, Românul, care-l veduse că dase peste ce-vă, întindîndu-şî pasul, iacă că-l ajunge din urmă, şi fără de veste îi strigă : Ce ai găsit, mîi ţigane ?

Ţiganul, întindîndu-î repede bricégul : Na-ţi-l dacă este al tîu!

.X

(1) A. D. Xenopol, Istoria Românilor din Dacia Traiană.

Holera Găinilor (1).

(Urmare).

a, așa se arată holera, ucigătoare pentru bieteles păseri, pe care ea le izbesce. Să vedem acum *cum se ia*, adecă *cum capătă găinile și cele-lalte lighione de curte*, acéstă urlicioasă bóla.

Holera găinilor fiind lipicioasă, urmăză neapărat că ea se întinde prin molipsire de la păsările bolnave la cele sănătoșe, de la ograda unde bóla s'a ivit, la ogrăđile vecine, din satul în care boleșnița s'a arătat, în alte sate apropiate sau depărtate.

Pasărea bolnavă, dá bóla celei sănătoșe, dacă trăiesc la olaltă, dacă mănâncă și beă din același vas, în aceeași curte. Găinașul, sângele și tot corpul găinilor holerate, sunt încărcate de sémînța bólei. Cadavrul păsărilor mórte sunt în tot-deauna pericolóșe și pricina îm-prăștierii bólei când ele se lasă prin curți, *se pun în parți*, se aruncă pe maidane, pe izlasuri, pâriuri, vâlcele, etc.

Orî-ce obiect, orî-ce lucru, murdărit de găinași, de sângele, etc. pasărilor unde bântue acéstă molimă, mutate în alte curți, trec cu ele și bóla.

Câni și pisicile și chiar alte animale întind bóla în sat, de la o casă la alta, trecând din părțile molipsite în cele până atunci sănătoșe, ferite de acéstă pustietóre bóla a păsărilor. Porumbeii duc și ei sémînța rēului de la un gospodar la altul, în sat, sau dintr'un sat în altul, când ei, după-ce au stat sau a trecut prin locurile unde se află bóla sbor, în altele în cari păsările nu boleau de holera.

Omul singur póte fi cauza răspândirii acestei boli, când după ce umblă prin țarcul, prin curțile cu păseri bolnave, merge în alte curți cu păseri, fără a se curăți și spălă bine, cel puțin pe mâni și mai ales pe încălțăminte.

Vindători de păseri, prin cumpărarea din diferite sate, de găini, rațe, gâșce, puși etc., dintre cari de multe ori, unele bolnave sau pe cale de a se îmbolnăvi, și pe cari țărani de alt fel se grăbesc de a le vinde pentru a puté prinde ce-vă pe ele, cunoscând că ast-fel, ținându-le, pierd tot prețul lor, mai tóte pierind prin mórte, transportă ast-fel molima dintr'o comună într'alta, de la sate la orașele unde merg a le desface. Dar încă, acești negustori pot întinde bóla fără a avé în cuscele lor păseri bolnave. Este destul pentru acésta, ca în acele cusci sau colivii murdare și împinse una peste alta în căruțe trase de cai sau boi din sat în sat, să fi fost mai dinainte păseri holerate, pentru ca în urmă, pasărele strînse de ici de colo în acele cusci sau colivii, să se molipsescă de la ele, și să întindă ast-fel bóla în tirgurile sau orașele unde sunt duse și vindute. Păsărarii aceștea deci, sunt cu sau fără sciință, de cele mai multe ori cauza răspândirii holerei găinilor, prin comunele sau orașele în cari ei au ataceri.

(1) A se vedé No. 33 din 18 Maiu 1903.

Pentru a lupta contra holerii găinilor, sfătuim următoarele:

1). Precupeții de păseri, să se ferescă de a cumpăra și vinde păseri atinse de holera. Ei vor îngriji ca în tot-deauna cuscile, coliviile sau coșurile lor să fie curate și spălate cu leșie fierbinte.

2). Când cine-vă, agricultor, săten sau orașen, cumpăra păseri și nu le scie satul de unde sunt, locul unde ele au crescut, sau și dacă cunoște acel loc, nu are însă idee dacă acolo se află sau nu holera, pentru a-și feri paserile pe cari le-ar mai avea de această purdălnică boală, este bine de a ține paserile cumpărate într'un coteț aparte, depărtat de cele-lalte păseri, cel puțin 8 zile, după care timp numai, băgând de seamă că ele se înfățișează bine, sunt sănătoase, le va pune, le va lăsa împreună cu cele-lalte.

3). Crescătorii de păseri, mai ales aceia cari au un număr mare, va lucra cu minte, dacă în loc de a-le ține într'un singur coteț, le va împărți în două trei cotețe cu țarcurile lor. Făcând acesta, chiar în cazul când boala s'ar isca într'unul din cotețe, paserile din cele-lalte scap ne atinse de cele mai adesea ori, cu condițiune de a le ține închise și cu desăvârșire despărțite de cotețul holerat.

4). Când holera se declară într'un sat, la un țaran sau la mai mulți, cel d'întăiu lucru de făcut este de a se anunța primăria locală. Primarul este dator a anunța despre acesta pe medicul veterinar al județului. Sătenii la cari s'a arătat boala va înștiința în același timp pe vecini, ca ast-fel ei să potă să-și ferescă paserile lor din vreme, închidându-le în cotețe sau în țarcuri prin cari să fie oprit a trece câni sau pisici, precum nici copii sau alt-cine-vă de la curțile unde se află holera.

5). Locuitorii la cari paserile bolesc, dacă nu au un număr așa mare și dacă poate să le întrebuițeze, le va tăia de îndată, sau într'o zi două pe toate. Când însă, nu poate face acesta, cel mai potrivit lucru, este ca, fie-care să le deosibescă în grupuri de câte 4—5 capete, în mici țarcuri, făcute din nuele, ostrețe sau alt-cevă, țarcuri ast-fel așezate, încât un grup să nu comunice cu altul. Prin acest fel de măsură, se întâmplă ca unele din grupuri să nu zacă, ceea-ce nu este de așteptat, când paserile se lasă a stă toate la olaltă, boala odată iscată între ele întindându-se la toate.

6). Paserile bolnave, prea slabe, cari nu se pot mânca, nu se vor tăia ci se vor ucide sucindu-li-se gâtul, ca ast-fel să nu se producă sânge, care după cum am dis mai înainte, are în el sămînța bolii.

7). Cadavrele, hoiturilor paserilor morțe sau omorite prin sucirea gâtului, se vor așeză pe un strat de pae, găteje sau strujele și se vor arde, sau dacă nu se poate arde, se vor îngropă adânc, turnându-se peste ele var nestins sau vitriol. Locul unde se vor îngropă nu va fi nici aproape de puțuri sau ape curgătoare, ci la cimitirul de animale, dacă comuna are așa ce vâ, sau într'un loc retras, neumblat, părăsit.

8). Toți primarii, vor opri scoterea paserilor pentru vânzare, plocon etc., în tot timpul cât există holera în comunele lor, și chiar după încetarea molimei, încă un timp de mai multe săptămâni, după cum va indica medicul veterinar al comunei sau al județului respectiv.

9). Curțile, cotețile, gardurile etc. sătenilor unde au bântuit holera găinilor se vor curăți și desinfectă. Tot gunoiul, toate murdăriile din acele curți se vor arde sau se vor stropi bine cu apa în care s'a pus *vitriol* sau *creolină*, preț ca 2 linguri la litru. Gardurile se vor spoi cu var. Cotețele se vor curăți spălându-se cu leșie fierbinte și în urmă cu apă cu creolină sau vitriol, și apoi se va spoi cu var.

10). Ca tratament pentru păsările bolnave, se va da, fără a se ave mare nădejde în el, *acid fenic* sau *vitriol*, punându-se din una din aceste ape ardetóre, *cam 2 grame la litru de apă*, care apă se va lăsa păsărilor pentru adăpat. Tóte cele-lalte lécuri ce se povățuesc, mai ales în popor, ca piper, usturoiú, calaican, puciosă, etc., nu sunt de nici o ispravă, nu au nici o putere în contra bólei.

11). Punerea mortăciunilor de holeră în parí, pe cotețe, pe garduri, cu scop de a face să se sperie și să fugă bóla, este ocredință cu totul greșită, care face cel mai mare rău, cadavrele păsărilor mórte de acéstă bóla, fiind în tot-deauna purtátóre de sémínța ei, așa că, cei ce fac ast-fel, în loc de a alungá réul, din contrá-l ține în curțile, în ogrădile lor. Să ne iasă dar din cuget, năzbătiú de așa soiú, tot-deauna păgubítóre pentru casa creștinului.

Irimia Popescu.

Medic veterinar.

GHEORGHE D. PALADE

Incă un vrednic Român s'a stins în flórea vieței. G. D. Palade, fost ministru, a încetat subit din viață, Luni, 26 Maiú, orele 12 ziua, în orașul său natal Bârlad.

Abiá în etate de 46 ani, G. D. Palade, adusese reale servicii țării, ca cetățén ca deputat și ca ministru.

A fost înmormintat cu mare pompă în București, Joi, 29 Maiú.

Depunem o lacrimă de durere pe mormintul acestui bun Român și luăm o vie parte la durerea familiei ca și a țării întregi, care pierde în el pe un fiú devotat.

MĂNĂSTIRII SINAIA

— Cu prilejul sfințirii bisericii —

*Mărturisind statornicia credinței noastre strămoșesci,
Și rostul slovelor din cronică și din izvoade românești;
În tainic luminiș de codru și sub Carpatul uriaș,
Răsaș — altar de pomenire — dumnezeescule locaș.*

*În prējma-ți Peleşul doinesce povestea tórsă de-o Regină,
Pe când norodul umple valea și crucii tale se închină.
Căci aú sosit din plai, din șesuri, cucernicii creștini în stol,
Ca să 'ngenuche după datini în fața sfintului Pristol.*

*Deschideți zăvorita pórtă, aprindeți candelile vieții,
Sub renvierea mîngăioasă și 'ndemnătóre-a dimineții;
Iar clopotul sunând troparul prea sfintei pururi Adormiri,
Să ducă veste și-allor neamuri de slava mîndrei mînăstiri,*

*Cantați înălțătóre stihuri Treimeii ceii de o ființă;
Iar Regelui Viteaz și Mare: izbînditóre biruință.
Căci El în marmoră cioplesee, din dragul spornic al moșiei,
De patru-deci de ani aprópe, izvodul nou al României.*

*Răsunec vecinic în allaru-ți cântări în graiul strămoșesc,
Pre cât va răsună în codru al Doineii viers dumnezeesc.
De-apururi strălucescă tîmpla-ți sub blânda candelii
[lumină,
Ca sub al poesiei sóre, o frunte mîndră de Regină.*

*Eternă fie mărturia-ți de-a noastră sfintă închinare,
Cum ne rugăm a fi eternă a țării sfintă Neatárnare.
Iar tu, ce întâiú purtași mistria, Spătarule Cantacuzin,
Din lumea sufletelor drepte rostescce vecinicul Amin!*

T. Duțescu-Duțu.

Principiile formale ale învățămîntului manual (1).

CAP. VI.

Să se deprindă copilul cu ordine, exactitate și curățenie.

Aceste calități fiind de cea mai mare valoare în viața zilnică, se cere neapărat, ca școala să caute cât mai mult să le desvolte și să facă pe elevi destul de destoinici, ca să poată constata deosebirea între un lucru bine și altul rău alcătuit. Din punct de vedere social, cerința acesta chiar să impune și mijlocul cel mai bun pentru realizarea acestui scop, îl avem în lucrul manual.

Termenul *ordine* poate fi absolut, pe când *exactitate* relativ, întru cât toți pot lucra cu ordine, dar nu fie care poate atinge același grad de exactitate. Așa o pereche de ghete, poate fi destul de cu ordine lucrată, dar dacă sunt prea strimte, iată că nu sunt lucrate exact după măsură.

Pentru ca lucrul manual să poată deștepta aceste calități, trebuie îndreptată atențiunea mai ales asupra următoarelor puncte:

a) *Trebuie să alăsească o ast-fel de specialitate de lucrare, unde materialul de lucru, să înlesnască elevului păstrarea ordinii și exactității.*

b) *Modelele să fie orânduite cu deplină îngrijire, după gradul lor de greutate.*

c) *Lucrul să fie așa așezat în cât învățătorul să-l poată ușor controla.*

Nu putem cere de la copii, exactitate deplină la lucru și mai ales de la toți copiii, același grad de exactitate. Desăvîrșită exactitate în lucrare nu se poate cere de la nimeni, întru cât nu-i nici un lucru atât de perfect ca să nu i se mai poată găsi pe urmă vr-o pricină óre-care.

Totuși se poate cere ca un lucru să fie bun. Ce grad de exactitate trebuie cerut de la fie-care, atárnă de natura și îndămânarea acestuia.

Un principal factor în privința acesta, e adevărata cunoșcere a individualității fie-cărui elev și meșteșgul pedagogic al învățătorului îi va fi călăuză principală în privința acesta.

Nici o regulă nu se poate stabili în sensul acesta, totul atárnând de la învățător. Tot-deauna el trebuie să țină seamă că în cele din urmă copiii se descurajază, dacă li se cere prea mult. Cu toate acestea nu trebuie să pierdă un moment din vedere, că cu cât un lucru e făcut mai cu exactitate, cu atât e mai mare mândria celui care l-a făcut și cu atât valoarea lucrului e mai mare. De cea mai mare însemnătate e ca învățătorul să nu permită de loc, nici un

(1). Veđi No. 33.

lucru constatat ca rău față cu individualitatea celui care l-a făcut.

Curățenia și îngrijirea trebuie să aibă asemenea avute în vedere în primul loc în școală, mai ales că în multe case de unde vin copiii, aceste calități sunt neglijate.

Cea mai bună metodă ca să-l învățăm pe copil cu curățenia, este să-i dăm să facă o lucrare ore-care, pe care o poate alcătui curat sau murdar. Un bun exemplu pentru asemenea lucrare este scrisul: Mulți începători își murdăresc de cernelă degetele și cărțile; dar ținută din scurt, ei ajung să scape de acest păcat. Lucrul manual și mai ales lucrările de lemn, sunt exemplul cel mai desăvârșit. Strângerea după lucru a strujiturilor de rîndea de pe bancă, rînduirea și ascuțirea instrumentelor, întrebuițarea vasului de clei etc. etc., toate cer ordine și curățenie.

N. Moga.

CURĂȚENIA

Se dice că: «curățenia este izvorul sănătății». În adevăr că cel d'întâiu lucru de care are nevoie un om pentru a fi sănătos și plăcut înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, este curățenia.

Omul este ființa cea mai desăvârșită dintre toate ființele, ce le-a creat Dumnezeu pe pămînt, avînd cea mai frumoasă podobă, creierul (mîntea) cu a căruia putere minunată omul a ajuns să fie stăpînul și împăratul a toate cele-lalte ființe ce-l înconjură.

De aceea are datoria de a fi ființa cea mai curată, atît față de el cît și față de cele-lalte lucruri ce intră într'o legătură foarte strînsă cu traiul lui, ca unul ce își dă sîmna de menirea lui ce o are în mijlocul celor-lalte ființe viețuitoare după pămînt.

Acastă datorie omul a înțeles-o de mult și chiar a făcut din ea un cult religios, nu numai la creștinii dar chiar și la alte popoare, cum sunt: Ebreii și Turcii. Însă noi să nu căutăm a fi obligați numai prin lege și religie de a fi curați, căci bunul simț însuși ne arată că e bine.

Casa Romînului trebuie să fie făcută în condițiuni igienice și ținută într'o curățenie desăvârșită;

tot ast-fel curtea și grajdurile să fie curățite de gunoie și alte murdării. Să bea apă curată, să respire un aer curat, să mănânce bucate curat pregătite pe cari să le păstreze tot-deauna în vase și la loc curat, și să se îmbrace cu haine curate, și, în sfârșit să-și spele adesea ori corpul, capul, mânele și picioarele și mai ales gura, în care se adăpostesc fel de fel de microbi ai diferitelor bôle molipsitoare, cari de decî de vécuri cuceresc lumea, răpind ființe în flórea vieței.

Daca omul ar îndeplini tóte cele arătate mai sus, aș puté dice că ar formâ din corpul lui cea mai puternică cetate din lume, pe care deși ar bombar-da-o tóte bólele, cu siguranță a-și spune că nu ar puté-o birui.

G. Rössletz.
Sub-chirurg.

L I C A

Nuvelă Macedonénă

(Urmare).

Tóte aceste s'aũ petrecut în hanul lui Tulíu, într'o Sâmbătă séră. A doua di dis de dimineță Scuterul Gellu își iea diua bună de la toți și plécă spre reședința guvernatorului unde trebuia să apere interesele conaționalilor sêi. După plecarea lui Gellu, Tulíu însoțit de soția sa și de cei trei servitorí s'aũ dus la Biserica satului din apropiere, lăsând în paza hanului pe Lica, sfátuind-o a nu primí pe nimení în han, până la venirea lor.

Și dacă Tulíu s'a dus la Biserică, Lica și ea după ce încuie tóte ușile hanului s'a pus în genuchí înaintea icónei, rugându-se.

În momentul rugăciunii se aude o puternică lovitură la ușa hanului. Se scólă repede, se uită prin feréstră, când ce să vadă! Un om sgríbulit, sdrențeros și aprópe degerat, care cum o zări a început a se ruga să-í deschidă, dicénd :». Deschide, te rog, fată cu «inimă de inger, sunt rănit, și nu pot face nicí un pas, dacă nu «mi-aí da ospitalitate, chiar aci la pórtă hanului voiú muri. Sufer «mult din cauza rănii, fómii și gerului».

Lica deși pătrunsă de milă până în adâncul inimei, de vorbele necunoscutului suferind, își aduse aminte de porunca lui Tulíu ca să nu deschidă nimenuí și se retrase în dosul ferestrei, observând mișcările rănitului. El însă continuă a se ruga.

«În numele lui Dumneđu nu mă lăsă să mor, sunt tată de șépte copii, snnt creștin și eu, nu vreaú decât a mă odihni puținel, «a-mí legă rana care mă usucă de durere, a-mí recăpétă puțin

Un Celnic (Scuter).

«forțe, încăldindu-mă și imbuicând ce-vă, și vă jur pre legea mea, «că sunt om bun și că plec îndată în satul din apropiere, unde «imi este și familia».

Numele lui Dumnedeu, creștin și tată a șapte copii, aceste toate au înduișat și mai mult inima fetei și nu scia ce să facă! O luptă lăuntrică se încinse între a călca porunca protectorului său Tullu și aceea a lui Dumnedeu, care dice: *îngrijii de cei bolnavi, ospătați pe cei flămânzi și dați ajutor celor slabi*. La urma urmelor se hotărî a-l deschide, dar înainte de acesta, începe a-l fixa, ca nu cum-va să fie vre-un om deghisat, cum a și fost, căci sub zdrențele sale avea arme și un topor, arma obicnuită a clăcașilor, ea însă nu zări nimic și bănuela se risipi.

«Nu, nu e bine ca eu Aromâncă, să refuz ospitalitatea unui rănit, mai cu seamă că ați e și ziua Domnului», își dise în sine.

Convinsă că ar face un bine, se coboră, deschide ușa și-l poftesce în casă. Presupusul rănit cum s'a vădut în casă, începe a-și plimba privirile în toate părțile. Căutătura lui a fost observată de Lica, ea însă nu-și perdă îndrăznela și cu sângele ei rece îl poftesce pe scaun, îl întreabă dacă vrea să imbuce ce-vă și să-i lege rana. El se răspunde că n'are nevoie de rană, nici de fôme, dacă ar vré însă să-l servescă, să-i dea un păhăruț de vin și după aceea să vadă ce ar mai pofți.

Lica imediat scapără un chibrit, aprinde o luminare, iea o căniță, ridică capacul beciului și începe a coborî scările. După ea însă se iea și el în beciu. Fata cum simte așa ce-vă, stinge lumina se îndosesce pe marginea scării, și tace chitic. Banditul, care credea că Lica coborise în beciu, scoboră și el; în loc însă a găsi pe fată acolo, ea suie repede scările, lasă capacul beciului, și închide pe bandit în beciu. El simte, urcă scările, încercă a ridica capacul, însă pace, căci Lica pe lângă că pusese lacătul, mai pusese mulți saci cu sare, lădi cu zahăr și săpun, în fine eră asigurată.

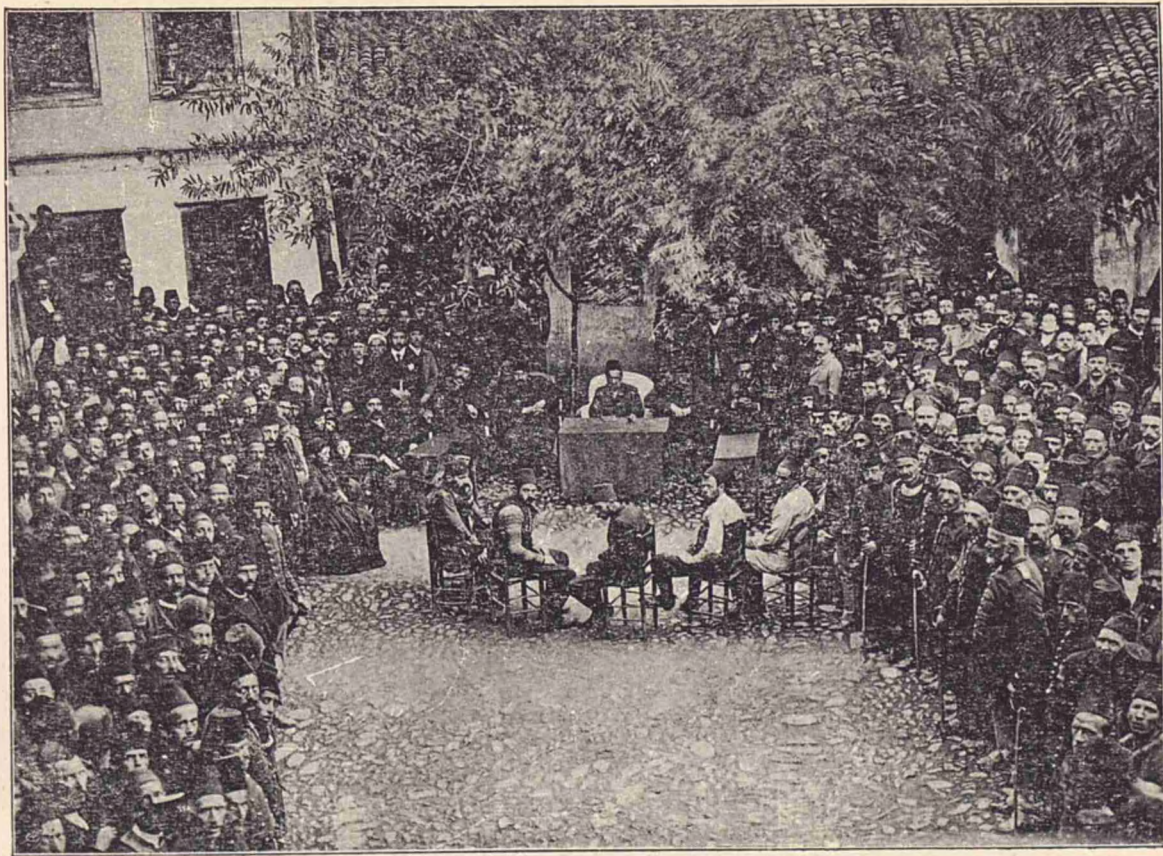
Din beciu nu se auđia de cât strigăte, injurături, și aminirțări. După acesta urmau rugăminți ferbinți, ca să se îndure să-i dea drumul spre a nu cădea în mâinile lui Tullu.

Pe când cel din beciu striga și se sbăteă ca o fiară prinsă în cursă, alți doi necunoscuți se arătară sub ferestra hanului și unul din ei, care zărise pe Lica începe a-i vorbi.

«Dragă fată, deschide te rog, suntem drumeți și goniți ca nisce «pu de potărnicie de Turci. Am scăpat din închisorea lor, unde «am fost aruncați împreună cu tatăl tău «Moș Dina», deși nevino-«vați. Deschide, nu te teme, căci multe vei află de la noi despre «sărmanul tău tată, care ne-a fost tovarăș la suferințe, și căruia «I-am ajutat de-a scăpat și el. Ați dinsul ca și noi, este liber și cine «scie, dacă și el n'o fi rugând unde-vă milă de a fi primit și «ascuns de furia călăilor Turci, cari-l urmăresc.»

Vorba de tată și că e liber ați, prin concursul acestor evadați, ca un fior de mörte sguduiră întréga ființă a Lichei, și ne mai putënd răbdă, le răspunde:

«Sunteți omenii răi. Chiar chipul vă arată și fapta evadării. Tatăl

O judecată în Bitolla.

«meu, deși pe nedrept stă închis, n'ași crede să se fi întovărășit cu «nise răi și să fi primit a evadă. Nu este asasin, cum i se impută «și n'ar vré, ca acum la sfîrșitul vieței lui să mai pună încă o pată «infamă pe fruntea familiei noastre. Decî vă rog a vă retrage, dacă «nu voiți a vă lăsa oșele la ușa hanului. Sunt fată, însă nu mă «tem, orî cât de răi și de armați ați fi. Moș Dina, tatăl meu, deși «ađi asupra lui s'a pus pecetea infamiei, și este aruncat în rîndul «asasinilor ordinari, este nevinovat, și din mica mea copilărie, am «învățat de la el a'mî apără onórea. Retrăgeți-vă că descarc arma în voi».

(va urma).

Gussy Apostolescu.

De pe Domeniile Corónei

În ȃilele de 21—24 Aprilie a. c., tóte satele de pe domeniul Gherghița au fost vizitate de d-l Ioan Kalinderu. D-sa inspectând domeniul, n'a trecut cu vederea de a vizita și șcólele și bisericile, precum și cele-lalte instituțiuni folositoare țărănimii.

Visitând șcóla Gherghița, după ce s'a interesat de aprópe de progresele șcólei, a stat de vorbă cu cea mai mare parte din școlari, cărora le-a oferit cărți ca daruri, îndemnându-i a le ceti și a spune și părinților cele scrise în ele. Ca semn de mulțumire pentru progresele făcute, la plecare a făgăduit învățătorilor gratificațiuni.

O îndoită sərbătóre, fu ȃiua de 23, când d-l Kalinderu merse în persoană la ferma de pe acest domeniú, unde eră expozițiunea de vite și după ce vedú tóte vitele expuse de către locuitorii celor 4 comune ale domeniului, oferí premii bănesci în valóre de câte 5—20 lei fie-cărui sátean, ale cărui vite s'au deosebit de ale celorlalți. Cu acest prilej d-sa ținú o cuvîntare prin care arată marile folóse ce póte trage plugarul harnic după urma vitelor bine îngrijite, explicând că o muncă încordată și cu chibzuință, duce la independență, pe când lenea și munca fără chibzuință, duce la sárăcie.

În ȃiua de 23, sərbătórea Sf. Gheorghe și în ȃiua de 24, sərbătóre națională, d-l Kalinderu, fiind însoțit de personalul domeniului, asistă la sf. slujbă în biserica din Gherghița, iar după eșirea din biserică, bine-voí a stă de vorbă cu sátenii prezenți, dându-le sfaturi pentru a iubi biserica și șcóla.

DE LA SATE

În sêra ȃilei de 10 Maiú a. c., s'a dat în localul șcólei din com. Chiriacu-Vlașca, un mare bal cu tombolă în folosul copiilor sáraci, din inițiativa învățătorului diriginte N. Popescu, și între alte obiecte, s'a pus la tombolă și un abonament pentru un an la «Albina», căștigând numêrul cu noroc d-l *N. C. Zisu, inginer Giurgiu*.

Coroanzența Medicală.

D-luî Marin M. Ticulescu. *Gara Băneșa, jud. Vlașca.*

Cu privirea la bivolița d-v. care 'i sa întărit ugerul, vă rog să citiți No. 26 și 37 al revistei noastre din Martie și 16 Iunie 1902.

* * *

Unuî abonat. Referitor la mănzul d-v., care a căpătat un os-cior la un picior, vă rog să citiți, corespondența medicală din 42—43 din 21—28 Iulie 1902.

* * *

Sf. Sale Preotuluî I. Mihăilescu. *Laza Oprșița.*

Pentru tusea caluluî, sfinției Văstre, nu vă pot sfătul mai bine, decât să citiți revista noastră No. 14, 15 și 16 din anul 1903. Tratatamentul ultim, de la pagina 420, îl cred foarte potrivit.

Irimia Popescu

Medic-veterinar.

Din activ. Cercurilor Culturale

În ziua de 27 Februarie a. c., s'au întrunit în comuna Brosceni, Mehedini, reședința Cerculuî cultural «Decebal», preoții și învățătorii din plasa Motruluî de sus.

Aci pe la orele 11 a sosit și d-l revisor școlar D. C. Bungețeanu. Domnia-sa, după ce arată scopul acestei întruniri, face istoricul țaranuluî Român, arată modul cum preoții și învățătorii strănși uniți, trebuie să lucreze în cercurile culturale și fie-care în comunele lor pentru ridicarea morală, intelectuală și materială a țaranuluî Român. Domnia-sa insistă foarte mult asupra foloselor băncilor populare, școlilor de adulți, șeșătorilor, corurilor bisericesci, predicilor în biserică și grădinilor de zarzavaturi.

Caută și explică cu date că țaranii vor face toate acestea, dacă cele spuse de preot și învățător vor fi săvirșite cu fapele. Domnul revisor a insistat foarte mult asupra puterii pildelor.

Domnia-sa termină în aplausele tutului, îndemnând pe preoți și învățători ca să-și facă datoria, căci viitorul va fi al lor.

După aceea ia cuvintul preotul C. Lupoianu, care arată importanța țilei când preoții și învățătorii strănși în cercurile culturale, discută și ia măsuri pentru ridicarea țaranuluî.

În cele din urmă ia cuvintul d-l M. Popescu, licențiat în științele fisico-chimice, care printr'o frumoasă cuvintare face istoricul băncilor populare și arată folosele lor.

Conferința se termină în aplausele tuturor și prin semnarea unuî proces-verbal de către preoți și învățători prin care se angajeză cu toții că vor lucra pentru ridicarea țaranuluî Român, «Talpa Țărei».

Insoțiri contra mortalității vitelor la sate.

Societatea de asigurare contra mortalității vitelor «Asigurătorul», din com. Pildesci, jud. Roman, începând a funcționa de la 1 Februarie 1903 are următorul capital format din :

Lei încasați de la 60 societari din comună	151,65
Donațiunea făcută de societatea centr. agricolă 200,—	
Totalul încasărilor.	<u>351,65</u>

Plățile până la 15 Maiu 1903 sunt :

Cheltueli de constituire, registre	66,30
Despăgubiri pentru mórtea unui cal.	40,—
Și a unei mânzate	<u>15,—</u>
Totalul plăților.	<u>121,30</u>

Capital disponibil rămas 230,35

Depus la casa de economie a Statului cu recipisa No. 382.

Societăți Economice la sate.

a) Înființări.

Cu începere de la 1 Decembrie 1902, în comuna Grumezdea, jud. Fălciu, s'a pus bazele unei societăți de economie și păstrare cu numele «Păstrarea». Înființarea societății se datorește domnilor Dimitrie Harnagea, primar; I. Pandelea, Gh. Poroșnicu, învățători loco; C. V. Țabără, învățător, Isbiceni-Romanați, Pr. Șt. Focșa, și a altor locuitori frunțași. Societatea funcționează cu peste 50 membri, cu un capital mai mare de 1 000 lei.

Din inițiativa și prin stăruința preotului-paroh Th. Meleşcanu, s'a înființat în comuna Parincea, jud. Bacău, o societate economică cu numele de «Viitorul»; cu 39 membrii fondatori. Statutele s'aun depus spre autentificare la judecătoria oculului Siret, jud. Bacău.

În comuna Cocargăua, plasa Borcea, județul Ialomița, prin stăruința învățătorului Ión Teodorescu, dirigintele școlii și concursul simpatizantului preot Radu Nicolescu și Panait Ionescu, primarul comunei, precum și al mai multor frunțași plugari, meseriași și comercianți din localitate, în ziua de 30 Ianuarie a. c., s'a pus bazele unei societăți economice cu denumirea «Agonisirea săténului», cu un număr de 84 membrii fondatori, astăzi cu 92 membrii, ale cărei operațiuni dupe autentificarea statutelor și procurarea registrelor necesarii, au început pe ziua de 1 Aprilie a. c., având un capital net până în present de lei 1.342, bani 30, afară de cheltuelile efectuate cu cumpărarea registrelor și altele.

b) Bilanțuri.

Bilanțul societății de împrumut și păstrare «Munca spornică» din com. Valea-Dragului, jud. Ilfov, încheiat la 31 Martie 1903:

A C T I V

Casa. Numerar	80,85
Efecte de primit. Efecte în portofoliu	1 122,—
Total	<u>1.202,85</u>

P A S I V

Cotisații (Capital social)	610,10
Depunerii spre fructificare.	519,—
Procente depunerilor spre fructificare.	12,91
Beneficiul net	60,84
Total	1.202,85

* * *

Bilanțul Societății Economice «Speranța» din comuna Bădulesci, județul Dâmbovița, încheiat pe anul al 4-lea, la 31 Martie 1903 :

A C T I V

Casa în numerar	846,92
Imprumuturi pe acte autentice și polițe.	26.372,51
Total	27.219,43

P A S I V

Depunerii la economie	10.265,—
Fond de rezervă	1.237,82
Capitalul Cotisațiilor	13.658,—
Beneficiul net	2.058,61
Total	27.219,43

Informațiuni.

Lângă castelul *Peleş* din Sinaia, s'a mai clădit un nou castel, care Sâmbătă, înainte de Rusalii a fost sfințit, în prezența MM. LL. Regele și Regina și ale AA. LL. Regale principii Moștenitorii cu micii principii. Castelul a primit numele «*Felișor*», și despre menirea ce o are, vorbește următorul *act comemorativ*, subscris cu ocasiunea sfințirii: «Noi Carol I, Rege al României, clădit-am această casă alături de talnicul castel Peleş, *pentru iubiții noștri nepoști*, sfințită de biserică, spre a atrage bine-cuvîntarea cerului. Noi, Ferdinand, Principe al României, cu Maria, Principesa, primit-am această nouă clădire cu inima recunoscătoare și plină de dragoste. Intrat-am cu ai noștri copii, *Carol, Elisabeta și Maria*, în anul mântuirii 1903, iar al domniei Regelui Carol I al 38-lea, în ziua de 24 Maiu. Datu-i-am nume «*Pelișor*».

* * *

De cât-vă timp se aduc în țară foarte multe balanțe cu arc (cu spirală). Chiar și unii constructorii de instrumente de cântărire, aduc din străinătate foarte multe din aceste cântare. Așa spre exemplu sosesc cântare purtând pe dinsele firma «Fabrica Ancora din Brăila», lăsând a se înțelege că ele sunt construite de această firmă.

Se aduce la cunoștința publicului că cântarele cu arc (cu spirală) în ori-ce mod ar fi dinsele construite, nu se admit nici la verificarea primitivă nici la verificarea periodică, din cauza neexactității lor și prin urmare ele nu pot fi întrebuințate în nici un fel de transacțiuni comerciale, nici de către neguștorii stabili, nici de către vinzătorii ambulanti.

Nici chiar particularii pentru gospodăria lor, nu se pot servi de nisece asemenea cântare, cari în tot-deauna sunt neexacte și chiar false, spre a cotrolă cântărirea făcută de către vinzătorii ambulanti, cari sunt obligați de a se servi numai de cântare verificate la Biurourile de Verificare.

Verificatorii de măsură și greutate din comunele urbane ca și cei din comunele rurale, vor avea cea mai mare grijă de a nu permite întrebuintarea unor asemenea cântare în nici un fel de transacțiuni.

* * *

Cu începere de la 1 Iunie 1903, și până la nouă dispozițiuni, orele de lucru pentru toate serviciile ad-ției centrale a Ministerului Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor se fixează numai dinineta de la 7 $\frac{1}{2}$ — 12 $\frac{1}{2}$, fără întrerupere, afară de Luni și a doua și după sărbători, când vor fi numai după amiazi de la 2 până la 7 seara.

Dilele și orele de audiență în acest timp vor fi :

La d-nul Ministru Marțea, care va urma după 1-iu și 15 ale fiecărei luni, la orele sus arătate. În caz când Marțea va fi sărbătoare, audiențele vor fi a doua și la orele fixate pentru biuroii în Minister.

La d-nul Secretar general, d-nii Directori și Șefi de serviciu, în toate zilele de lucru numai dinineta de la 11 — 12 $\frac{1}{2}$.

* * *

La 2 Iulie 1803 orele 10 a. m., se va ține licitațiune la Eforia Spitalelor Civile, pentru 400 stâneni lemne de foc la Osp. Mărțea și 350 la Osp. Pantelimon, necesari în exercițiul 1903 — 1904.

Doritorii să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de 5%, cunoscând că garanția definitivă va fi 10%.

* * *

La 3 Iulie 1903 orele 10 a. m. se va ține licitațiune la Eforie, pentru lucrările de nivelarea curții Spitalul Colțea, care după devis se urcă la suma de lei 3.604,39.

Antreprenorii vor prezenta acte în regulă cu cari vor proba că sunt înscriși cu patenta de antreprenori de lucrări publice.

Doritorii să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de 5%, cunoscând că garanția definitivă va fi de 6%.

* * *

În ziua de 7 Iulie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitațiune cu oferte scrise și sigilate, în localul grădinilor publice, din parcul Mogoșoia, pentru vânzarea sculelor și obiectelor uzate, scose din serviciu.

Aceste scule și obiecte se pot vedea în toate zilele de lucru (orele 9 — 12 a. m. și 3 — 6 p. m.) parte la parcul Mogoșoia și parte la grădinile de la Cotroceni și Palat.

* * *

Tot în ziua de 7 Iulie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitațiune cu oferte scrise și sigilate, în localul școlii centrale de agricultură de la Herestrau pentru vânzarea sculelor și obiectelor uzate, scose din serviciu.

Aceste scule și obiecte se pot vedea în toate zilele de lucru (orele 9 — 12 a. m. și 3 — 6 p. m.) în localul acelei școlii.

* * *

Tot în ziua de 7 Iulie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitațiune cu oferte scrise și sigilate, în localul pepinierei Istrița, jude-

țul Buzău, pentru vinđarea sculelor și obiectelor uzate, scóse din serviciu.

Aceste scule și obiecte se pot vedea în tóte ńilele de lucru (orele 9—12 a. m. și 3—6 p. m., în localul pepinierii Istrița.

Societatea pentru învęțătura Poporului român din Bucuresci aduce la cunoscínță cą Loteria nu s'a putut trage în ńiua de 3 Iunie a. c., din priciną cą nu a primit înapoi peste 70.000 bilete.

Tragerea Loteriei s'a amánat pentru ńiua de 6 Decemvrie, când se va trage irevocabil cu ori-ce rezultat.

În ńiua de 27 Iunie 1903, orele 10 $\frac{1}{2}$ a. m., se va ține la Eforie licitație publică cu oferte închise pentru vinđarea de veci a următórelor loturi, situate în Sinaia (Prahova) și anume:

Pe Strada Brătianu.

Lotul	1	în suprafață de	1.312 m. p.	a lei 4,— m. p.	garanț. prov. lei	320
»	2	»	1.270	»	1,—	» 300
»	3	»	1.497	»	1,—	» 370
»	4	»	1.450	»	1,—	» 360
»	5	»	1.512	»	1,—	» 370
»	6	»	1.559	»	1,—	» 380
»	7	»	1.309	»	1,—	» 320
»	8	»	1.140	»	1,—	» 280
»	9	»	1.225	»	1,50	» 460
»	10	»	1.257	»	1,—	» 310
»	11	»	1.093	»	1,—	» 270
»	12	»	1.010	»	1,—	» 250
»	13	»	1.246	»	1,50	» 460
»	14	»	1.195	»	1,50	» 440
»	15	»	1.323	»	0,50	» 160
»	16	»	822	»	0,80	» 160
»	17	»	1.545	»	1,—	» 380
»	18	»	960	»	1,50	» 360
»	19	»	1.026	»	1,50	» 380

Pe strada Virful cu Dor.

»	20	»	1.094	»	1,—	» 270
»	21	»	944	»	1,—	» 230

Pe Piața Veche.

»	22	»	110	»	5,—	» 130
---	----	---	-----	---	-----	-------

Pe strada Furnica.

»	23	»	1.116	»	3,—	» 830
---	----	---	-------	---	-----	-------

Pe strada Cășării.

»	24	»	1.257	»	—,50	» 150
»	25	»	791	»	—,80	» 150

Pe B-dul Ghika

»	26	»	872	»	5,—	» 1.090
---	----	---	-----	---	-----	---------

Planul de situație și ori-ce alte informații se pot luă la serviciul Bunurilor Eforiei în ńilele și orele de lucru.

Licitaținea se va ține conform art. 72—83 din legea comptabilității.

De la 1 până la 30 Aprilie 1903 a fost următórea mișcare de rímători în târgul de la Severin:

Aflați 206, Eșiți 69, Rămași grași 137.

Starea Sanitară Bună.

Prețul pe kilogram, după scăderea vieței, bani 95.

Rasa rîmătorilor Mangalița.

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Sinaia: *g*uidul orașului și al împrejurimilor, se află de vin-
 ȃrare cu 2 lei exemplarul.

In Bucuresei: la librăriile Socec, Alcalay și Sfetea;

La Sinaia: la chioșcul din Parc, pe peronul gărei, la Otelul
 Cazărmei, la Stabilimentul de băi și la superiorul Mănăstirei.

O întrebuințare a albușului de ou.

O revistă franceză (sciința ilusrată) scrie următoarele cu privire
 la albușul oului.

O fată și'a opărit foarte rău brațele și mîinile cu alburî de apă
 clocotită. Fiind la țară, departe de oraș, nu aveau cei d'mprejurul
 ei de cât apă rece la îndămină pentru ca să-i pôtă liniști usturi-
 mea îngrijitoare ce aveă, punënd pe opărelă cirpe muiate în apă
 rece.

Ii veni cuî-vă în gînd să acopere cu albuș de ou, părțile opă-
 rite, (cum fac doctorii, punënd o doctorie numită colodium). Is-
 prava fu de minune; șapte sau opt ori punëndu-se pe părțile opă-
 rite, albușul de ou în grosime îndestulătoare ca să nu pătrundă prin
 el aerul la opărelă, i-a încetat puțin ori-ce durere începënd să se
 vindice.

Câte cazuri de friptură și de o părélă nu se întâmplă des la
 țară. Albușul de ou e la îndămână, o doctorie gata de la Dum-
 neđeți.

Poșta Administrației.

Pr. D. Andreescu, Căpreni-Dolj. — Sunteți achitat pe a. c. al VI-lea cu
 chilanța 9.283. Asupra cuvîntărei, vom vedé.

— D-lui N. I. Sachelarie, Cămpu-Lung.	— Idem cu chit.	9.655.	Mulțumiri.
— D-lui I. Niculescu, prof. Botoșani.	"	"	9.658
— Pr. I. Dumitrăchescu, Leurdeni.	"	"	9.667
— Pr. D. Popescu, Buzéu.	"	"	9.064
— Căpitan Grigorescu, Tulcea	"	"	9.565
— Pr. Ióchim Iliescu, Horez	"	"	9.564
— N. Davidescu, Cămpina	"	"	9.587

Vorbe din bătrâni. *Cine nu mustră pe copiii săi la tine-
 refe, va fi mustrat de ei la bătrînețe.*

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întâiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Universitar*; I. Dimitrescu Procop., *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor* — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*.

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

N. Constantinescu (București), 1 leu; P. Tomescu (București), 1 leu; I. Vlangali (București), 1 leu; Gh. Unaorian (București), 1 leu; Bratovoescu Sm. (Călimănesci), 1 leu; G. Ianescu, colonel și director al Institutului geografic al armatei, 5 lei; C. V. Fieșescu, institutor (Boțoșani), 4 lei, 20 bani; I. Mihăescu, învățător (Cermezești), 1 leu; Safirescu N., învățător (Fișcalia), 1 leu; N. Săndulescu, învățător (Glăviile-Pescanu), 1 leu; D. I. Gioro, învățător (Genuneni), 1 leu; Ion Nicolaescu, învățător (Lăpușata), 1 leu; Fotache Popescu, învățător (Marcea), 1 leu; N. Lăstun, învățător (Popesci), 1 leu; C. Miulescu, învățător (Șirinăsa), 1 leu; D. Rădulescu, învățător (Stănesci-Cerna), 1 leu; N. Urșanu, învățător (Urși), 1 leu; Gr. Mihăescu, învățător (Vlădesci), 1 leu; I. C. Bădescu, învățător (Ionescii-Mincului), 1 leu; M. Pretorian, învățător (Folescii-de-Jos), 1 leu; Ion Bărbulescu, învățător (Dăesci), 1 leu; Ion Dozescu, învățător (Horezu), 1 leu; G. Popescu, învățător (Mateesci), 1 leu; C. Preușescu, învățător (Pojogi), 1 leu; M. Iliescu, învățător (Stroesci), 1 leu; N. Popescu, învățător (Cireșu), 1 leu; Gr. Adamescu, învățător (Vaideni), 1 leu; Valeria Bratovoescu, învățătoare (Brezoiu), 2 lei; I. Antonescu, învățător (Tacova), 1 leu; C. Cuprianu, învățător (Călimănesci), 1 leu; G. Angelescu, învățător (Călinesci), 1 leu; Verginia Teodoru, învățătoare (Păușesci-Maglaș), 1 leu; Toma Stăpănoiu, învățător (Păușesci-Otăsău), 1 leu; C. Ionescu, învățător (Șerbănesci), 1 leu; I. Godenu, învățător (Nisipi), 1 leu; M. Mateescu, învățător (Robesci), 1 leu; M. Popescu, învăț. (Făurei), 1 leu; Ig. Pretorian, învăț. (Poenari), 1 leu; Pr. C. Herescu, învăț. (Stirbesci), 1 leu; I. Sușanu, învățător (Șușanii-de-Jos), 1 leu; D. Șușanu, învăț. (Șușanii-de-sus), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1903 al Societății e de 356, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membri, e de 4.461 lei 70 bani.

(Va urma în No. viitor).

LOTERIA

Societății pentru învțătura Poporului Român

Pentru clădirea aripei drepte de la localul școlilor ei normală și primară din București, str. Sf. Ecaterina.

Autorisată de Onor. Minister de Interne cu adresa No. 19.693 din 1902, comunicată Soc. cu adresa Prefec-turii Poliției Capitalei No. 56.812 din 8 Iunie 1902.

350.000 Bilete a un Leu unul Căștiguri:

1 a 35.000	Lei	Lei	35.000
1	»	»	15.000
2	»	»	10.000
3	»	»	6.000
6	»	»	6.000
12	»	»	6.000
30	»	»	6.000
60	»	»	6.000
100	»	»	5.000
250	»	»	5.000

465 Căst. în val. totală de Lei 100.000

Biletele se găsesc de vânzare:

In București: La sediul Societății, Strada sf. Ecaterina No. 2, la Casie-ria Centrală a Ministerului Finance-lor; la Casa de Depuneri; la Admi-nistrația financiară Ilfov și la debi-tanții de tutun.

Județe: La toate administrațiunile financiare de județe cu secțiile lor; la vâmi și la debitanții de tutun.

Tragerea Lotăriei s'a fixat irevo-cabil la 6 Decembrie 1903.

Luminări de cêră curată de albine, se pot găsi la preotul I. Aposto-lênu, Vălenii-de-Munte Prahova. Să se cêră catalog-preț-curent. Rog per-șonele cari se ocupă cu albinăritul și aũ cêră de vânzare, să-mi trimită probe și prețul fix-loco, contra-ram-burs. Pr. I. Apostolênu. 52-32.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. împărțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. vërșaji.

Comitetul central:

..... la Londra
Lachlan Mackintosh Rate,
Esquire
G. I. Goschen

Viscount Duncannon
Hon H. A. Larvrence
M. Adolphe Vernes à Paris
M. Charles Mallet

Director: M. C. A. Stolz

» ajutor: M. E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.
Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București
Sucursală la Brăila, Agenția la Londra.

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin*.

Dilnic sosesc Incăltăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei	10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	»	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	»	12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	»	13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	»	12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	»	13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei	10.95, 12.95, 13.95.
» » » » Botoni	»	11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » » Colori	»	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems ou Nasturi și Șireturi	»	7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chuvreau albi decoltați	»	5.95, 6.95.
Idem cu Șireluri și Nasturi	»	6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	»	5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.		
In tot deauna se găsesc mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame	Lei	2.50.
» Bărbați	»	2.95.

Rupându-se la incercare, se dă altă pereche.

Magasin la toate Sesónele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția G. Centrală, București.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistelor vor avé un scădămînt de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.